

[Starcke.]

danske Murskeer, men til Trods for, at det var anbefalet fra alle Sider, blev der kun bevilget saa latterligt smaa Beløb, at de kun udgør en Brøkdel af det, som det engelske Firma havde tænkt at ville investere, hvis det vilde sætte Produktionen i Gang. Men efter Varedirektoratets Mening gaar det jo ogsaa meget godt med at mure med de bare Hænder — det er jo bare med at tage fat!

I Landbruget anvender man et Redskab, som man kalder en Le. Vi har en lille dansk Fabrik, der laver Leer, men den kan ikke dække Behovet. Alligevel afslaar Varedirektoratet Ansøgninger om Indførselstilladelse fra gamle indarbejdede Firmaer eller spenderer kun Beløb, der tillader at importere et Par Dusin.

Skrædderne, Konfektionsbranchen, Papirbranchen og Frugtplantagerne anvender et Redskab, som kaldes en Saks. Saksen er næsten ikke til at skaffe. For et Aar siden fik et herværende Firma et Tilbud fra Italien paa Saks for 300 000 Kr. Først efter et halvt Aars ihærdig Bearbejdelse lykkedes det at faa en Bevilling, som ikke var paa 300 000 Kr., men paa 15 000 Kr. Men i Mellemtiden var Saksene steget 80 pCt. i Pris. Og alt dette skete samtidig med, at man fortalte Befolkningen, at vi var nødt til at standse vor Eksport af Fisk til Italien paa Grund af Italiens Vatutapukkel til Danmark og Italiens manglende Evne til at fremstille noget, som vi kunde bruge. — Den ene Haand skal aabenbart ikke vide, hvad den anden gør.

Næsten alle moderne Maskiner anvender Kuglelejer, men der er Verdensmangel paa Staalkugler. Et Firma fik for nylig Tilbud paa et Parti fra Schweiz af saakaldte Kugleringe. Men Myndighederne var hverken til at hugge eller stikke i. Først da det meddeltes, at Sagen ellers vilde blive draget frem her i Folketinget, lykkedes det at faa Bevillingen. Men saa var Priserne i Mellemtiden steget 100 pCt., det vil sige, at man fik Halvdelen af det, som man kunde have faaet, som Følge af den udmærkede Plan, der er i Planøkonomien. En tilsvarende Stigning paa 100 pCt. fandt Sted, da vi skulde købe Majs, og fandt Sted, da vi skulde købe Kakao. — Forbrugerne betaler! Hvis Regeringen selv vilde give sig til at se efter, hvad de Varer, som blev købt for Valuta-

kreditten, vilde koste i Dag, nemlig 50 pCt. eller 100 pCt. mere, saa vilde det ærede Medlem Hr. Hans Hedtofts kongestionerede Agitation ikke gøre saa stærkt Indtryk paa Regeringen, at det kunde skræmme den fra Vid og Sans. Lad dog være med at være saa bange for det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft — han gør ikke noget!

Jeg vil gerne understrege, at Ansvaret for hele den Udvikling, som vort Demokrati og vor Produktion er kommet ind i, ligger her hos Politikerne og ikke hos Embedsmændene. Men vi maa gøre os klart, at Systemet er farligt, fordi det aabner Adgang til Paavirkninger fra Særinteressernes Side over for Toldsatsernes Anvendelse, Toldpositionernes Fortolkning og Varedirektoratets Administration. Luk Øjnene op i Tide, inden det er for sent! Alene de Eksempler, jeg her i Dag har fremdraget, burde kunne vække Vælgerbefolkningen. Den Værdi, som Danmark har i sin dygtige og hæderlige Embedsstand, kan vi ikke taale at faa balkaniseret.

Dengang Danmark i 1920 fik Nordslesvig tilbage, slettede vi Toldgrænsen til Nordslesvig, og det var vel dog ikke ment som en Straf over for Nordslesvig. Hvis man mener, at det var en Belønning, en god Gestus at slette Toldgrænsen der, hvorfor kan man saa ikke gaa videre og gøre det som en rationel, gennemtænkt Politik i dette Øjeblik, da den tyske Konkurrence, som har været Aarsag til det meste af vor Toldbeskyttelse, ikke betyder noget? I Øjeblikket er Situationen gunstig for at gaa ind i en Frihandelsportik.

En frisindet Handelspolitik vil ogsaa have Betydning i det sydslesvigske Spørgsmaal. Om dette vil jeg i øvrigt bemærke, at vi her i Tinget den 19. Februar foreslog en Dagsorden, som gik ud paa, at Vælgerbefolkningen burde høres om sin Mening med Hensyn til Regeringens Restriktionspolitik og dens Forhold til de Løfter, den gav før Valget, men at vi fandt, at det sydslesvigske Spørgsmaal ikke var tjent med at blive kastet ud i en Valgkamp, hvorfor vi foreslog, at det sydslesvigske Spørgsmaal blev forelagt Vælgerne for sig ved en Folkeafstemning. Det er med Tilfredshed vi ser, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft i de Udtalelser, han fremsatte, efter at han var blevet Partiformand, gik ind for det